

Gestapo

written by Jaume Singla Sangrà | 11 de gener de 2024

Durant el segle XX anomenar alguna de les policies polítiques que es varen fundar a la majoria d'estats europeus, feia tremolar els ciutadans, car era notòria la seva crueltat i arbitrarietat. Noms com Gestapo, Stasi, KGB o al continent americà, al Xile de Pinochet la Dina, eren referències criminals i tenebroses. No feia falta que fossin malfactors –ans al contrari– perquè els ciutadans estiguessin sotmesos a l'arbitrarietat d'uns cossos la funció dels quals era precisament atemorir la ciutadania per a mantenir per la por la fortalesa del règim.

Al llarg de la segona meitat del segle XX, uns per haver estat derrotats per les armes i altres en aplicació de la Declaració Universal dels Drets Humans, els estats varen anar desarticulant les respectives policies polítiques. Amb excepcions, és clar, però en general els ciutadans veien millorar els seus drets ciutadans i deixaren de tèmper per la visita dels agents de la policia.

A tot Europa es varen dissoldre els cossos repressius? En teoria sí, però a la pràctica hi ha encara un estat –dels de la Unió Europea– on tothom és innocent, fins que a un coronel de la Guàrdia Civil li dona per a fer un informe a la Audiència Nazional. Si això et passa, i ets català, dona't per condemnat.

Que existeix la policia política ho han reconegut fins i tot els seus pares putatius. Que determinades seccions de la Guàrdia Civil –no pas tot el cos– han comès tortures i assassinats, està igualment documentat. Que en l'Espanya de Felipe Gonzalez el sàtrapa del PSOE va crear el GAL, un cos paramilitar que va cometre 27 assassinats, també està documentat i l'expresident manté tots els privilegis inherents al càrrec... i també altres com a gratificació de l'IBEX-35.

És una dada inqüestionable la col·laboració entre la policia nacional socialista de Himmler i la policia espanyola franquista. Tant és així que els màxims dirigents nazis varen col·laborar en la creació del cos repressiu de la policia espanyola. I no és menys cert, que mai s'han depurat –ni modificat– els cossos repressius espanyols, que tenen tant en dictadura com en democràcia, milers de casos de tortures que a hores d'ara no solament són encara impunes, sinó que els seus responsables han estat condecorats per les autoritats de l'Estat.

Quan fa onze anys que ETA es va dissoldre, els catalans, que mai hem estat violents, rebem dia sí i dia també acusacions de terrorisme, sempre sense proves. Les dues darreres acusacions que han sortit de la Audiència Nazional serien còmiques, si no fossin tan perilloses. Investiguen el concert de Sant Esteve del Palau de la Música, per si les senyeres estelades “constituyen delito de terrorismo”. Tant es així que els dos darrers anys el públic s'ha abtingut de treure tantes estelades com treia.

Un altre informe “policial”, no sé si de Tàcito o de sa mare, assenyala la venda de mascaretes durant la primera onada de covid-19, com una forma de finançar el Tsunami Democràtic, grup investigat per la policia patriòtica, com a terrorista, sense tenir en compte que les mascaretes es venien a un preu per sota del cost. Poc finançament se'n podia treure si es perdien cèntims en cada venda.

Algú pot pensar que estic comparant coses diferents. Una dada històrica: acabada la Guerra Civil, el general Franco va omplir Espanya de camps de concentració on els presos eren sotmesos a treballs forçats i execucions sumaríssimes. Fins vuit anys després, el 1947 no es varen desmantellar, però la majoria de presos no foren alliberats, sinó que foren portats a presons espanyoles, “para cumplir el resto de la pena” execucions incloses. Al camp de concentració de Burgos, un metge espanyol, António Valléjo-Nájera, deixeble dels ideòlegs

de la superioritat de la raça ària, base de les lleis racials nazis, va experimentar en més de 3000 presos republicans espanyols, buscant "el gen rojo" per encàrrec de Franco que pretenia erradicar-lo com si fos una plaga.

Avui Vallejo Nájera continua sent considerat una personalitat important dins de la medicina... espanyola. I el TOP (Tribunal de Orden Público) creat per Franco és avui la *Audiencia Nacional*. Ras i curt.